

סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היומי

קידושין דף ז' למסקנא

דף ז' ע"א

א. האשה שאמרה תן מנה לפלוני ואקדש לך, מקודשת מדין ערב, שהוא משעבד נפשו למלוה אע"פ שלא קיבל ממנו כלום. הילך מנה והתקדשי לפלוני, מקודשת מדין עבד כנעני, שקונה את עצמו על ידי אחרים הנותנים ממון לאדונו. תן מנה לפלוני ואקדש אני לו, מקודשת מדין שניהם.

ב. וכן לענין ממון, שאם מכר שדה, ואמר לקונה תן כסף לפלוני ושדי מכורה לך בו, קנה מדין ערב. הילך מנה ותהא שדך מכורה לפלוני, קנה פלוני השדה מדין עבד. תן מנה לפלוני ותקנה לו שדי בו, קונה מדין שניהם.

ג. האשה שאמרה הילך מנה ואקדש אני לך, אם היה אדם חשוב, מקודשת, בהנאה שיש לה שהוא מקבל ממנה מתנה.

ד. התקדשי לי לחצי, מקודשת, כי כוונתו לומר שישא עוד אשה. חציך מקודשת לי, אינה מקודשת, שהאשה אינה ראויה לשנים. וקידושין לחצאין אין מועיל, שנאמר כי יקח איש אשה ולא חצי אשה. ואין הקידושין נפשטים בכולה, לפי שיש כאן דעת אחרת.

ה. האומר רגלה של זו עולה, יש אומרים שכולה עולה ויש אומרים שאין כולה עולה. ואם הקדיש אבר שהנשמה תלויה בה, הכל מודים שכולה עולה. ואם היתה של שני שותפין, לא נפשט ההקדש בכולה.

דף ז' ע"ב

א. בהמה של שני שותפין, והקדיש אחד מהם חציה, וחזר ולקחה והקדיש את חציה

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

השני, קדושה, ואינה קריבה, לפי שלא נראית להקרבה בתחילת הקדישה, ותימכר ויקריב אחרת בדמיה. ועושה תמורה ותמורתה כיוצא בה.

ב. ולמדנו מדין זה שלשה דברים, א) שבעלי חיים שנדחו מלהקריב, ידחו לעולם, ואין חוזרים ונראים כשראויים להקרבה. ב) שדיחוי בהמה בתחילת הקדישה, חשוב דיחוי. ג) שיש תורת דיחוי בדבר שאינו ראוי אלא לדמיו.

ג. אמר לאשה חציך בחצי פרוטה, וחציך בחצי פרוטה, נסתפקו בגמרא אם מקודשת. ולצד שהיא מקודשת, נסתפקו אם אמר לה חציך בפרוטה וחציך בפרוטה. ולצד שהיא מקודשת, נסתפקו אם אמר לה חציך בפרוטה היום וחציך בפרוטה למחר. וכן נסתפקו אם אמר לה שני חציך בפרוטה. ולא נפשט הספק.

ד. האומר לחבירו, שתי בנותיך מקודשות לשני בני בפרוטה, נסתפקו הגמרא אם הולכים אחר נותן ומקבל ויש כאן פרוטה, או אחר הבנים והבנות ואין לכל אחד מהם פרוטה, ולא נפשט.

ה. האומר לחבירו, בתך ופרתך בפרוטה, נסתפקו אם כוונתו בתך בחצי פרוטה ופרתך בחצי פרוטה, ולא קנה כלום, או שכוונתו בתך בפרוטה ופרתך במשיכה. וכן אם אמר לו בתך וקרקעך בפרוטה, נסתפקו אם כוונתו בתך בחצי פרוטה וקרקעך בחצי פרוטה, או בתך בפרוטה וקרקעך בחזקה, ולא נפשט הספק.

ו. המקדש את האשה בשיראין, ואמר לה ששויים חמשים זוז, אם היה שוויים פחות מחמשים, אינה מקודשת. ואם היה שוויים חמשים, לרבה מקודשת גם אם לא שמאווהו מתחילה. ולרב יוסף, אם לא שמאווהו תחילה אינה מקודשת, שהאשה אינה בקיאה בשומא, ולא סמכה דעתה להתקדש רק אם ידוע לה שהדבר שוה כמו שאמר לה. ואם אמר לה התקדשי לי בהן כמו שהן, י"א שלדברי הכל אין צריך לשום אותם קודם שתקבלם. וי"א שגם בזה אינה מקודשת לרב יוסף, כי קידושי שוה כסף צריכים להיות דומה לכסף, ששומתו ידועה.

Etrog

אומץ יקר!

דווח לנו על תיקון מעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכתובת: 7600235@gmail.com

אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו. להצטרפות שלחו דואר לכתובת:

7600234@etrog.net.il